

Forhold er langt grøllere, naar man undersøger, hvorledes Formuestatus virkelig opgøres. Der er nu det ejendommelige her, at det ærede Medlem Hr. Rode lægger 30 Mill. Kr. til det, som man ellers fra den Side har opført som Forbedring af Status i den 7-aarige Periode; man plejer at regne med, at Forbedringen var 13 Mill. Kr., men det ærede Medlem forhøjer det til 43 Mill. Kr., idet han lægger de Beløb til, som i Foraaret 1920 var til Rest fra Sukkerordningen og Centralkontoret. Han anvender for øvrigt det samme Beløb senere, idet han siger: det er blevet nævnt, at der var en Efterregning paa 80 Mill. Kr. fra den tidligere Regerings Tid, men det er ikke rigtigt, thi til at dække den havde vi for det første 13 Mill. Kr., som var opført paa Statsregnskabet, og 30 Mill. Kr., som var skjult og ikke kom frem. Det ærede Medlem bruger altsaa disse 30 Mill. Kr. to Gange, hvad der er noget rigeligt og slet ikke giver noget klart Billede af Forholdene, saaledes som de ligger. Det, som efter det ærede Medlems Mening gør Forholdene langt grøllere, er imidlertid, at i den radikale 7-aarige Periode viste den udenfor Bevillingsregnskabet fremkomne Til- og Afgang paa Statens Aktiver en Tilgang paa 121 Mill. Kr., medens Tilgangen i de to Aar, den nuværende Regering har siddet, af ham er beregnet til 134½ Mill. Kr., at de 31 Mill. Kr., som er indgaaet i Jordfonden og opført paa Statsregnskabet og paa Balancens Aktivside, skyldes, siger det ærede Medlem, slet ikke den nuværende Regering, men den forrige.

Jeg maa hertil sige, at det er en noget ejendommelig Opfattelse, at fordi disse Penge skyldes en Lov, som er gennemført i den forrige Regerings Tid, kan det ikke komme den nuværende Regering til gode, at Staten har dette Aktiv. Jeg kunde i øvrigt bede det ærede Medlem om at se noget længere tilbage, thi saa viser det sig, at det slet ikke er den radikale Regering, der har givet Grundlaget for denne Lovgivning, men den Landbokommission, som afdøde Landbrugsminister Anders Nielsen nedsatte i 1911. Den udarbejdede det Lovforslag, som i næsten alle sine Enkeltheder blev gennemført af den radikale Regering. Det blev ikke gennemført af den radikale Regering sammen med dens allierede, thi Socialdemokraterne stemte imod Lovforslaget om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom; det blev vedtaget med 53 Stemmer mod 25, og de Konservative svarede: Stemmer ikke. Lovforslaget vilde altsaa overhovedet ikke have kunnet gen-

nemføres her i Rigsdagen uden Venstres Støtte. Der er derfor ikke megen Grund for det ærede Medlem Hr. Rode til at komme med den Bemærkning, at det er en Lov, som særlig skyldes den radikale Regering.

Men naar man overhovedet taler om en Statusforbedring i den radikale Regerings Tid paa 13 Mill. Kr. — eller 43 Mill. Kr., men her holder jeg mig til de 13 Mill. Kr. —, ligger det deri, at man tager de 130 Mill. Kr. med, som man fik for de vestindiske Øer. Nu ved jeg ikke, om man kan tillægge den tidligere Regering nogen særlig Dygtighed i finansiel Henseende, fordi den solgte disse Øer; men hvis det ikke er noget, der er udsprunget af et særlig dygtigt Finansstyre, mener jeg ikke, at den radikale Regering kan regne sig det som nogen særlig Ære. Og hvis man ikke havde gjort den Handel, vilde man have faaet et Underskud paa 117 Mill. Kr. Det kan være tvivlsomt, hvorvidt det er heldigt, at en Regering sælger af Statens Aktiver. De vestindiske Øer opførtes den Gang paa Statens Aktiver med en Sum af 1 Mill. Kr., nu bliver de pludselig solgt, og saa bliver der opført 130 Millioner, som bliver regnet den tidligere Regering til Gunst som Resultat af dens særlig dygtige finansielle Styre. Om det er rigtigt, kan vist omtvistes. Men lad dem regne med de 13 Mill. Kr. som Statusforbedring i de 7 Aar — een Ting har brændt sig fast i den danske Befolknings Bevidsthed, og det er, at i den radikale Regerings Tid steg Udgifterne fra 123 Millioner til 602 Millioner, at Skatterne steg fra 102 Millioner til 575 Millioner, at Statsgælden steg fra 358 Millioner til 918 Millioner, at Renten af Statsgælden steg fra 12,4 Millioner til 39,8 Millioner paa den sidst vedtagne Finanslov under den forrige Regering, at Statsvirksomhederne fra at give et Overskud paa 11,3 Millioner gav et Underskud paa 52 Millioner aarlig, at Tjenestemændenes Tal øgedes med 20 pCt., 7 à 8 000. Det vil derfor kunne forstaas, at den tidligere Finansminister, Brandes, kunde føle; at han maatte udtale: „Statsfinansernes Stilling er alvorlig, men efter mit Skøn ikke faretruende“. Det var meget forstaeligt, at han kunde komme med det Udbrud, thi ogsaa han kunde se, at ad den Vej, man her var inde paa, vilde det være umuligt at fortsætte. Jeg tror derfor, at den Vej, vi nu er inde paa, at vi har faaet Udgifterne, som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen forleden, nedbragt med 170 Millioner, at Skattebeløbet er gaaet ned med 178 Millioner, i Virkeligheden er den eneste Vej fremad til at faa Balance og